

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marțea, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Revista politică.

Sibiu, în 24 Februarie.

Evenimentul cel mai nou, care interesează în momentul de față lumea politică mai mult, este proclamarea principelui Milan de rege și a Serbiei de regat. Foile maghiare preste tot manifestară la prima veste o receală demonstrativă față cu proclamarea serbească. Numai a doua și s'au mai încălțit ceva; mai cu samă cele din stînga. „P. Naplo.“ vede în evenimentul acesta un semn resboinic. Atrage dar atențiunea guvernului central austro-unguresc asupra noului regat și propune aceluia să caute ca Austro-Ungaria să dispună în Belgrad și nu Rusia. „P. Ll.“ dîce în foaia de luni seara, că evenimentul proclamării n'a surprins pe nimenea. El era de prevețut decînd s'a proclamat România de regat. Întrebarea e numai, dacă momentul proclamării a fost bine ales. Aprecierea aceasta însă o încrede „P. Ll.“ principelui Milan și ministrilor lui (în adevăr mare grațiel). „P. Ll.“ nu e atins de loc de pesimismul lui „P. N.“ Din contră vede în proclamare o espresione a individualității și autonomiei politice serbesci și o garanție contra nisuițelor panslavismului de a absorbi toate neamurile slavice. În foaia de Marți dimineața „P. Ll.“ dîce că pentru Austro-Ungaria este irelevant dacă are un principat sau regat în vecinătatea ei, numai să și împlinească datorințele internaționale.

„D. Ztg.“ din Viena, ocupînduse cu evenimentul acesta și cualificîndul de o cataplasma pe ranele cauzate Serbiei de bancruta Bon t o u x, așteaptă dela Serbia, ca și dela România, se fie cu minte și să se părăsească de visurile de a uni pe toți Sîrbii și pe toți Români sub sceptrurile lor. Le amenință amîndurora, dacă ar abate politica regatelor lor în alte curenturi, cu periclitarea coroanelor proaspete făurite.

Dela Belgrad aflăm că proclamarea s'a făcut în unanimitate. În aceeași și proclamarea s'a notificat puterilor

celor mari, la Constantinopole și la Bucuresci prin trimișii acreditați; la alte curți notificarea se va face prin misiuni estraordinare. Recunoascerea noului regat se așteaptă din toate părțile. Cât privește pe Austro-Ungaria, întîmpinarea călduroasă a proclamării din partea semi-oficială, „Wiener Abendpost“, nu lasă îndoiială, că va fi cea dintău, care se va grăbi a recunoaște regatul cel nou.

Un emis al principelui publicat în foaia oficială anunță, că proclamarea votată de scupștina serbească e deja sancționată și principele se va numi de aci încolo regele Milan Obrenovici I eară succesorul va purta titlul de „Înălțime regală“.

În cercurile normative ale Berlinului discursul lui Scobelev din Varșovia a provocat de nou indignațiune. „Norddeutsche Allg. Ztg.“, în termeni foarte aspri, declară că purtarea generalului pentru ori ce om cu judecată nu poate însemna altceva decăt apropiata posibilitate a unui răsboiu mare. Și presa liberală esprimă pe față și fără rezervă neîncredere în politica împărăției rusesci. „V. Ztg.“ d. e. dîce, că țarul, dacă mai dispune în adevăr de putere, nu ar trebui să sufere nepedepșit un escas ca cel săvîrșit de Scobelev pe pămînt rusesc. Într'aceea se anunță dela Petersburg, că generalul chemat a casă, Ignatieff, Voronoff-Dașcoff și Bunge au primit ordin de a se înfațișa înaintea împăratului la audiență, ceea ce ar însemna mai mult a consiliu decăt a predică dojenitoare. În ministeriul de răsboiu se lucră din toate puterile, de o parte la planuri pentru fortificarea fruntăriilor chinezesci, pentru că se presupune că China are de gând să întreprindă o campanie de resbunare, de altă parte la sporirea statului efectiv al regimentelor de cavalerie, dela patru la șase escadroane de fiecare regiment. Statul major general a primit ordin strict de a fi gata cu planul de mobilizare încă în Mar-

tie, care de altmintea are a fi gata numai în luna lui Mai. Puterea nordică se pregătesce așa dară pentru toate eventualitățile.

Generalul Scobelev n'a apucat să ajungă la Petersburg și „Novoie Vremia“ se grăbesce a l'lua sub aripelii protectoare. Trebuie să nu uităm, dîce organul panslavist, ce a făcut generalul Scobelev ca soldat în peninsula balcanică și Asia centrală. Toți aceia care i fac o imputare din cuvintele rostite la Paris, să nu peardă din vedere trecutul lui și să țină samă că Scobelev este cel mai popular general al Rusiei, că succesele dobîndite de dînsul până acum, îl îndreptătesc a se ocupa de soluțiunea celor mai mari și dificile probleme ale viitorului. Acest semn, făcut oarecum cu parul, este la adresa Țarului, cărui i se esplică destul de lămurit, că chiar autocratul tuturor Rușilor ar trebui să considere pe generalul Scobelev de inviolabil. Mai însemnează încă că comitele Ignatieff, va face și va reuși ca eroul de la Geok-Tepe, să fie neatins.

Poate chiar pentru aceasta a publicat monitorul guvernului un comunicat desmintînd că „Novoie-Vremia“ ar fi organul oficios al comitelui Ignatieff.

Adevărul este că în Rusia, toate diarele sînt oficioase și trebuie se joace după fluierul ministrului de interne.

Un alt articol din „Nevoie Vremia“ discută proiectul pentru formarea unui sta compunîndu-se din Serbia, Bulgaria și Bosnia sub dinastia unei secundogenituri austriace și sub suzeranitatea Austriei. Numita foaie nu se poate hotărî a crede, că principile Alecsandru ar abdice de bună voie în favoarea unei secundogenituri austriace, și de aceea propune fondarea unei confederațiuni balcanice sub egemonia principelui Nikita al Montenegrului. În aceasta federațiune se între Bosnia și Erțegovina, conservând fie-care stat autonomia administrativă, pe cînd armata, politica esternă și afacerile

politico-cormerciale să fie lăsate administrațiunii centrale pentru conducerea căreia principele Nikita să fie ajutat de un parlament central. Planul nu e rău pentru formarea unei satrapii rusesci în peninsula balcanică.

Sub titlu: *Din Basarabia*, „Posta“ scrie:

„Căutînd a ne informa și noi asupra diferitelor sciri răsboinice ce circulă prin diare eată scirile ce ni comunică de corespondentul nostru din Reni cu data de 18 Februarie, pe care avem tot dreptul ale crede ca foarte positive:

„Linia drumului de fer Bender-Reni, care era deteriorată se reparaază cu mare grabă, făcîndu-se multe îmbunătățiri, mai cu seamă în garele de la Bender și Reni.

„La această reparație lucrează soldați din corpul de savori sub conducerea oficerilor de geniu.

„Prin Reni au trecut astăzi, sosind cu trenul de ați dimineața patru oficeri rusi și trei iuncheri (cadeți) îmbrăcați civil; un iuncher era îmbrăcat în uniformă militară, îndreptîndu-se spre Galați. Intențiunea le era de a merge spre ruscuc cu vaporul austriac de Sâmbătă s'au cu trenul dela Giurgiu.

„Comercianții din Reni sînt ca siguri de sosirea oștirilor în vara aceasta; de aceea și făcu provisii de tot ce place oștirei mai cu deosebire. . .“

Rescoala în Tunis își ridică capul de nou, ca să se dea de lucru Francesilor.

Rescoala.

Scirile din părțile resculate sînt foarte de puțină însemnătate. Trupele se ocupă mai mult cu fortificarea pozițiunilor ocupate, cu lucrări pentru a și asigura comodități mai bune de incuartirare și cu regularea comunicațiunii între pozițiunile ocupate. —

FOIȚA.

O biografie neterminată.

Românul nu pere.
(Încehere.)

Tinărul datat, cu luptele, sciind a împărți puținul — au primit aceste cu mulțămîntă, a aprețuit acest post și și-a împlinit chemarea cu ambițiune nobilă, și a fost mîndru că poate arăta în scoală progres cu învîțaceii, ear afacerile cancelariale le îndeplinia cu promptitudine. Capii cancelariei nu i putea da atît de lucru ca se rămîna restanțe de pe o și pe alta.

Petrecînd așa diua cu afacerile postulu seu, îi rămînea nopțile pentru studiat. Din cînd în cînd dacă putea economisa ceva din salariul seu, folosea cîte o serbătoare spre a călători la B. P. la facultate, unde obținea ate-

state de colloquii, — și așa ia succes a apăre ca frequentator regulat. Profesorii universității îl cunoascea ca diligent.

Durere însă, că această conduită nobilă, această diligență de fer ce îi promitea tinărului nostru un viitoriu era un ghimpe în ochii unor tineri conducători ai cancelariei, cari se cugetă a fi trîmișii națiunii române de luminători, de coducători și de dătători de ton.

Cu cât își dete tinărul nostru mai multă silință spre împlinirea afacerilor oficioase, tinerii tribuni l' apasă cu atît mai tare. Cu cât avea tinărul mai multă ambițiune pentru succesele secerate ca învățatoriu, ca scriitoriu, ca jurist, cu atît mai tare îl dejose la servite ordinare, dar tinărul aceste le împlinea cu mare linisce și devotament, dîcîndu-și în sine proverbiul neuitat: „Bu e D-deu.“

Dar invidia, cea patimă uricioasă care mult este cauza decăderii noastre, invidia tinerilor se irită tot mai

tare, din ce vedea că se înalță energiosul lor supus. Tinărul brav, desconsideră însă toate greutățile și obstaculele ce i se grămădia; împlinia ori ce ordin cu promptitudine. Scia ce este ordinea, cunoascea prea bine subordinațiunea militară, deci se supunea. Unica împregiurare îl durea însă, și aceasta era. aducîndu-și aminte că la toate funcțiunile între streini au sciut să și atragă simpatia, iubirea superiorilor sei, — și acum la o funcțiune constituțională națională, unde superiorii imediați sînt tineri, așa dîcînd de același rang, apoi Români, numai acestora nu le poate atrage simpatia.

Se încurajă deci de nou, li căciulia și li cumănăcea, dar toate înzadar. Tinerii îl vedea totdeauna de un ghimpe în ochii lor. Prin multe fatalități, și dejosiri — au suportat oficiul un an.

În scoală a făcut esamenele cu învățaceii cu lăudă, comisiunea esaminătoare a fost prea mulțumită, constatînd progres din obiectele propuse,

din obiectele cari durere puțin se aprețuesc în instituttele noastre. Timpul liber de vacanțe l-a folosit pentru preparare strictă din studiile juridice și în 9 Sept. 1881 a depus esamenul fundamental cu lăudă înaintea comisiunei censorate, și primi promovare cu votul unanim al acelei comisuni.

Cine va putè descrie acum bucuria tinărului nostru vîdînduse cu un an mai nainte, mai aproape de scurtarea suferințelor.

Înscris de nou în al 2-lea an juridic, după ce corpul profesoral, în considerațiunea diligenței desvoltate, a studiului profund a acestui tinăr ia conces ascultarea prelegerilor gratuit, ia ertat întregul didactru, să se întorcă în patrie, se și începură de nou luptele pentru esistență. Dar aici ce se veți? Invidia uricioasă, jalusia pentru progresul dovedit, au subminat în întunec. Au informat forurile mai înalte prin . . . și li-a succes. Tinărul se rentoarcă să și ocupe postul de an și acum: Auți-lume! S'a decis că dacă e jurist în B. P. nu poate fi învățatoriu la

Ploile torențiale pricinuesc cu deosebire insurgenților fatalități mari încât sînt siliți a sista ostilitățile. Trupele n'au se suferi pentru că în cele mai multe cazuri sînt aședate sub acoperișe bune. — În Vinerea trecută a fost o mică încăierătură la podul dela Ljuta. Resculții atacară o coloană de transport la podul dela Ljuta. Resculții fură alungați preste fruntăriile muntenegrene. — În Cat tar o și Mula s'a ivit vîrsatul cel negru.

Din dieta Ungariei.

(Urmare.)

După Rohonczy ia cuvîntul J. Horvath (membru în comisiunea pentru regularea Tisei), care într'un discurs detaliat se încearcă a combate descoperirile lui Rohonczy, dîcînd că lucrările de regulare s'au dat firmei Haas și Deutsch pe an și mai lesne, ear lucrările de curățirea nisipului s'au lăsat societății de clădiri din Viena, fiindcă ofertul acesteia a fost mai etin.

Ged. Rohonczy (în cestiune personală): Eu nu am amintit numele dlui deputat Iuliu Horvath și dînsul totuși s'a aflat îndemnat a lua cuvîntul, ca și când ar fi fost atacat din partea mea. Aceasta nu poate fi decît o neînțelegere.

Juliu Horvath: Nu!

G. Rohonczy: Atunci nu înțeleg pentru ce dl deputat a apărut pe secretariul de stat. Nu știu, dacă dsa e cumva candidat pentru oficiul de secretar de stat în ministeriul de comunicațiune. (Claritate în stînga și în stînga extremă). Poate că dsa are date, dar încât pentru merit, încât adecă pentru manipulațiune, nu știu, dacă lucrul stă astfel, cum dîce dsa, și meritul e lucrul principal. Pentru a lăniși și pe dl deputat, care se vede vătămât în onoarea sa, trebuie să amintesc, că am primit o epistolă anonimă, în care s'au numit două firme ca unele ce au cunoștință despre nisece abuzuri comise de dl Horvath. N'am atribuit nici o însemnătate acestei scrisori anonime — aceasta nu e obiceiul meu — dar fiindcă sînt provocate două firme, am căutat pe una dintre aceste firme și am și făcut întrebare la dînsa. Respectivul — dl Schiller — nu mi-a răspuns multe; el a cam șuvăit și apoi mi-a dîs, că în domineau înmătoare imi a dîs, cu unele date. Dar nu și-a ținut cuvîntul și eu nu m'am mai interesat de afacere.

Secretariul de stat Hieronymi: Declar înainte de toate că primesc din parte-mi proiectul de rezoluțiune propus de dl. Rohonczy (Aplause gene-

institutul român. Acesta au fost atestatul dela superiorii români pentru acest tiner, care a dovedit energie exemplara în oficiul seu, care au dezvoltat rara diligență pentru de a se califica și a înainta, ca se poată fi când-va un membru folositoriu al națiunii. Când străinii, adecă corpul profesoral din B. P. i ușorează înaintarea, atunci unii din sinul nostru l'condamnă la perire. „Dar bunui Ddeu“ își dîce tinerul și cu aceste merse la P. se asculte prelegerile, fără nici un ajutoriu fără nici o speranță să trăeacă în capitală.

Ca să nu fie pe stradă, societatea junimei române din capitală i a oferit localitatea sa modestă un cuartir, ca se nu peară de foame, societatea universității maghiare i-a oferit prînd. Astfeliu studiază acel tiner persecutat de soarte, și dacă convini cu acest tiner și l' întrebi de stare, și răspunde voios „Bun este Dumneșeu, am prînd am cuartir și așa am de toate.“ Dar să ne întrebăm noi acum, de sînt aceste destule pentru subsistența unui

rale) fiindcă e în interesul meu a-l primi când activitatea mea în gremiul ministeriului de comunicațiune e supusă la o esaminare publică (aplaude), căci prin trînsul scap de sarcina de a mi se atribui mie tot ce e reu în ministeriul de comunicațiune. Încât pentru acuzările dlui Rohonczy, anumiți încât aceste acuzări privesc lucrările din valea Tisei și abuzurile comise acolo, declar că am la mîna un conspect al licuidaturei, care dovedesce că dela anul 1867, decînd există ministeriul, lucrările de străpungere s'au sevîrșit pe basa a trei contracte diferite, fie care contract arată o reducțiune a prețului, și anume după contractul prim prețul fie căru metrul cubic de străpungere era 1 fl. 24 cr.; după contractul al doilea 91 cr. și după al treilea 73 cr. Rohonczy a dîs că calamitățile la Tisa de jos provin de acolo, că era mai comod pentru întreprindători a începe lucrările de regulare în partea din sus a fluviului decît în partea din jos a Tisei. Contra acestei presupuneri datele oficiale arată că dela anii 1870 s'au dat numai nisece lucrări neînsemnate în partea din sus a Tisei. Încât pentru învinuirea că lucrările s'au dat exclusiv firmei Deutsch amintesc că la ultima escriere publică de liferațiune au încurse următoarele oferte: Societatea de clădiri din Viena cu un rabat de 10%, Luczenbacher cu 25%, Deutsch cu 15% și Eduard Schaar cu 18%. Și dacă e adevărat, că Schaar și Deutsch sînt identici, despre ce însă nu sînt convins, totuși nu se poate afirma că societatea de clădiri din Viena și Luczenbacher reprezintă una și aceeași firmă, că prin urmare concurența nu a fost sinceră. Rohonczy a mai dîs că de câte ori e vorba de lucrările de draguagiu, nu poate fi vorba de alt cineva decît de firma Deutsch, pentru că această firmă eșecută de 30 ani aceste lucrări. Primul tractat de draguagiu însă s'a încheiat în Ungaria la anul 1866 cu Mansion, lucrările din anii 1866—1876 cu societatea generală austriacă de clădiri, tractatul ulterior s'a încheiat cu aceeași societate, apoi a venit la rînd întreprindătoriu Aron Muttermann, în anul 1875 earăși societatea din Viena și Iosif Deutsch a obținut lucrările numai una dată. S'au încheiat 6 contracte cu privire la lucrările de curățirea nisipului pe Dunăre și dintre abia eșecută unu de Deusch, care abia eșecută a douădece parte a tuturor lucrărilor. Comisiunea parlamentară e ceva ce nu va exista nici odată. Dacă cineva are cunoștință despre un abuz și nu are curagiul moral a-l spune pe față, ci substituie în locul seu comisiunea parlamentară, aceasta

om: — sînt acestea îndestulitoare ca un tiner să-și poată păstra sănătatea, să-și poată susține existența și poată face progres?....

I. C.

(Înterupem aici această biografie ce ni a venit dela o persoană stimabilă și care este biografie multor bărbați și tineri români. O înterupem cu speranța în proverbiul, ca să dîcem și noi așa: „Bun e Ddeu!“ cum a ajutat multora i va ajuta și respectivului; să nu despereze. Tot ce ar fi să mai dîcem ar fi, Bunul Ddeu să dea ca urmașii noștri să aibă ocașiune de a îndeplini cu mîndrie, această biografie întreruptă, putîndu-o pune de model multora și cu deosebire acelora, cari din cauza îndestulirei uită de datorințele lor cătră sine, cătră părinții lor și cătră poporul din care au eșit. Încheem această scurtă observare a noastră cu: *Per aspera ad astra!* Red.

nu e o procedere corectă. (Aplause în dreapta, mișcări în stînga extremă.)

Insinuațiunea, că cu deosebire eu ași fi înduplecat pe unul dintre organele ministeriului de comunicațiune a favorisa pe un întreprindător, e o calumnie, care nu o pot stigmatiza de ajuns. Căci dacă a fost cineva în ministeriu, care s'a nesuit a promova reputațiunea statului inginerilor, mai cu samă prin acea ca să manipuleze cu mîni curate în lucrurile ce privesc afacerile țerei, apoi acela am fost eu. Și pentru această domnul Rohonczy îmi insinuă fără nici un motiv că am voit să înduplec organele subalterne a favorisa pe întreprindători; a nu areta pentru aceasta insinuațiune nici un nume nici un dat, e un feliu greu de calumnie. Dl deputat Rohonczy se spună, cine este acela pe care l'am încredințat cu favorisarea întreprindătorilor, dacă știe și dacă există o astfel de persoană.

Cele ce le produce dl Rohonczy: cum s'a încordat sfoara printre pichetele directive, cum s'a măsurat adîncimea, cum s'au comis prin aceasta abuzurile ce le aduce în combinațiune cu persoana mea — sînt nisece lucruri ridicole. Cine știe cum se fac măsurările, nu va cere dela mine, ca eu să știu de aici din Budapesta, ce pichete se vor folosi la străpungeri. E ridicol aceasta. (Aprobări în dreapta). Dacă dl Rohonczy știe, că unul dintre organele noastre comite abuzuri, ori unde, și dacă dînsul îl va arata ministeriului, fie asigurat dsa, că cestiunea se va cerceta din temelie și dacă se va constata că s'a comis un abuz, că măsurarea nu s'a făcut exact, respectivul va fi pedepsit într'un mod esemplar.

Dl Rohonczy a amintit ca esemplu, că un oare care proprietar a trimis pentru străpungerea unei stavile ce opresce ape închise suma de 200 galbini și că un întreprindător onest pentru ași căpeta banii, a dat la o rudenie a unui funcționar de stat 2,000 fl. Dl deputat amintesce aceasta ca esemplu, și dacă mi aduc aminte, el nu a dîs că acei 200 de galbini sau 2000 fl erau destinați pentru mine, presupun însă, că aceasta a fost tendența cuvintelor sale. Față cu această tendență declar categoric că aceasta este o calumnie; nu cunosc alt termin.

Eu cred că una dintre problemele principale ale parlamentului e controlarea administrațiunii și pentru ca parlamentul să poată investi funcțiunea de controlor, care e al treilea avantajiu mare al regimului parlamentar, e neapărat de lipsă ca deputații când le vin la cunoștință unele abuzuri și necorectități comise în administrațiune să cerce a le vindeca. Ar fi o greșală foarte mare când am voi să restringem acest drept al parlamentului și al singuraticilor sei membrii într'una sau alta direcțiune, din motivul, că aceasta ar fi în unele cazuri particulare un lucru necomod pentru unele persoane particulare. Recunosc acest drept pentru fie care deputat; când înse se produc suspexiuni generale, care lovesc o clasă întreagă și un ram întreg al administrațiunii, când dl Rohonczy dîce, că cu prea puține excepțiuni întreg ministeriul de comunicațiune e corupt, când dsa, cu toate că însuși nu știe, îmi împruță lucruri, ce se pot comite numai atunci când întreg ministeriul dela cel dintăiu până la cel din urmă e corupt; când dl deputat se ascunde la spatele unor date ce nu voiesc a le areta sub pretextul, că ele sînt o sabie cu două tăișuri, dar de altă parte tot dsa declară că înaintea unei comisii parlamentare le va areta, eu considerînd că esmiterea unei anchete parlamentare e problematică, dîc că a face asemenea suspexiuni

e o procedere ce nu corespunde interesului comun. (Aprobări în dreapta).

Rog pe onorata Casă încă odată. casau să esmită ancheta parlamentară, prin carese va constata cine e vinovat și cine nu, că s'au făcut sau nu abuzuri sau dacă ancheta nu se va esmite, atunci să protesteze contra acestor suspexiuni generale. (Aprobări în dreapta.)

Ministrul president Tisza: Mă voi pronunța pe scurt, fiind că am fost apostrofat direct, ca să nu se dîcă am guvernul a tăcut. Nu știu, dacă am clătinat din cap, când m'a apostrofat dl Rohonczy, cred însă că până acum nu le-a fost oprit nici deputaților nici ministrilor ași mișca capul. De ce natură a fost afirmațiunea dlui Rohonczy pronunțată în momentul când am clătinat din cap, aceasta s'a ilustrat de atunci cu date și cifre.

În afacerea inițiată de dl Rohonczy va decide casa și cred că ea va lua o hotărîre dreaptă. Nu dorințele respectivului, ci numai interesele parlamentarismului și esența afacerii ne va servi ca directivă. E lucru firesc și corect, ca deputatul care fu atacat să primească de bună voie cercetarea, dar nu înșul este chemat a judeca că trebuie să se facă cercetarea sau ba. (Aplause în dreapta) Nu contestez casei dreptul de a esmite anchete, în Anglia însă aceasta se face numai când acuzarea e atât de grea încât ar pute să provoace din partea casei un blam sau o condamnare, sau când opiniunea publică întreagă e neliniscită. Învinuirea din cestiune nu e așa gravă și dacă am esmite ancheta, camera ar veni ușor în pozițiunea de ași pierde tot timpul cu cercetări. Încât pentru a doava calificațiune, însuși dl Rohonczy a dîs că opiniunea publică a remas liniscită. Dacă în urma ori cărei învinuiri am esmite o comisiune ce s'ar alege din justiție?

Dl deputat a dîs, că va presenta datele sale comisiunii, dacă respectivii vor fi asigurați că remân nepedepsiți. Va se dîcă un individ, care se poată vorbi numai dacă faptele sale vor remân nepedepsite, prin urmare un individ, al cărui simț moral nu poate fi prea fin, pentru că a comis ceva culpabil, — să fie admis ca acuzator și martor? Eu cred că comisiunea nu va face aceasta, nici va judeca pe un om onest pentru un astfelu de individ. (Aplause vii în dreapta.) Aci nu e motiv pentru a lua cauza din mînilor judelei ordinar. Dl deputat se pare a crede, că comisiunea ar avè să proceadă așa cum făcea odinioară judecătoria secretă din Veneția, pentru că denunțiantul să remână neatacat. Cu acest lucru eu unul nu mă învoiesc. Și oare opiniunea publică liniscise-va prin aceasta, putè-va comisiunea să eruzeze pe această cale culpabilitatea vinovatului și neculpabilitatea nevinovatului? (Aplause vii în dreapta). O asemenea mesură ar aduce și pe cei cincisprezece membrii în suspexiune.

Csanády (înterupend): Pentru ce te temi?

Ministrul president Tisza: Nu acela se teme, care dorește descoperirea erorilor, dacă sînt erori, ci acela care nu cutează a descoperi pe față acele erori.

Dacă ar fi funcționari de aceia, cari au fost dimisionați, pentru că nu au voit să eșecute îndrumări neîncuviințate de superiorii lor, ei nu ar fi tăcut până acum. Dacă însă sînt funcționari sau alți, cari au cunoștință despre abuzuri să vină și să se însinue, îi provoc pe față și dacă se va constata pe calea ordinară că au spus adevărul, unul ca acela nu va primi pedeapsă ci remunerațiune. (Vii aplause în dreapta).

G. Rohonczy: Fiind că am declarat la începutul cuvântului meu că deocamdată voi primi respingerile eventuale sunt silit să sufer și învinuirea de calumnie. Am fost preparat la aceea ce credeam de datorință a declarata.

Cu aceste ședința șgomotoasă dela 27 Februar s'a închis, dar nu s'a încheiat în această zi afacerea penibilă de corupțiune sulevată ds deputatul Rohonczy.

(Va urma.)

Adunarea generală extraordinară a comitatului Sibiului.

Sibiu, 7 Martie 1882.

Astăzi comitatul nostru a ținut o adunare generală extraordinară, care abia a durat o oră.

Momente mai interesante numai două au fost, provocate de dl Cosma. Celelalte obiecte toate s'au rezolvit fără nici o dezbateră.

Nainte de ordinea zilei a interpellat dl Cosma pe dl vice-comite că:

1. Din ce cauză nu s'a îndeplinit încă prin alegere, conform legii, postul de primar din orașul Sas-Sebeș, devenit vacant prin abdicarea dlui Dr. Păcurariu încă în Noemvre 1880?

2. Are de cuget dl vice-comite să efectuească fără întârziere îndeplinirea prin alegere a postului din cestiune?

Dl vice-comite răspunde: că la început n'a dispus numai decât alegerea, pentru că fostul primar dl Păcurariu avea o apelată neresolvită încă pe la ministeriu, deci în interesul fostului primar a acceptat rezultatul acelei apelate, — după aceea s'au încurcat treburile pe la Sas-Sebeș astfel încât 4 din funcționarii principali ai cetății au devenit sub cercetare disciplinară. Fiindcă aceștia toți erau cualificați pentru postul de primar, dar pe cât timp stau sub cercetare disciplinară trebuiau să fie eschiși dela concurs, — în interesul lor a fost necesitat să amâne alegerea. Acum însă procesul disciplinar s'a terminat, și în timpul cel mai scurt se va efectua alegerea.

Interpelantul este mulțămît cu partea ultimă a răspunsului, nu este însă de felu mulțămît cu motivele amănării.

Impregiurarea, că fostul primar ca avocat, apelase deciziunea camerei advocațiale, prin care i se puse alternativă ca: sau să fie advccat în Sibiu sau primar în Sebeș, dar deodată nu poate să fie și funcționar public și avocat — n'a putut fi motiv pentru suspendarea legii, carea este atât de decisivă în privința, ca cetățile cu magistrat organizat să fie conduse de funcționar anume ales, încât chiar când este necesitate de substituere interimală, și aceea trebuie să se facă prin alegere, — ear' impregiurarea, că sub conducerea remasă după depărtarea fostului primar conform statutelor acelu oraș, numai de ași pe mâne, până la reintoarcerea lui, s'au încurcat itele, încât toți funcționarii de frunte cu conducătoriu cu tot au devenit sub cercetare disciplinară, chiar aceea dovedesce că conducerea a fost lăsată în mâni imbecile, și că dacă se execută legile la timpul seu se încungiura această compromisiune.

În speranță deci, că alegerea, conform promisiunii, se va efectua fără întârziere, de astăzi dată ia spre știință răspunsul.

La pozițiunea 12. „Propunerea vice-comitelui pentru aplicarea a doi diurnisti permanenti la scaunul orfanal” — ni se înfățișă un tablou interesant, și se făcure din partea comitelui suprem nisce descoperiri surprindătoare atât pentru cuprinsul cât și pentru

nedelicatetea lor față cu vice-comitele, pe care noi îl sciam până astăzi că este creatura și protegiatul comitelui suprem, ear' astăzi însuși comitele supr. ca din senin publică în auziul tuturor, că între dênșii au ajuns lucrul până la a se denuncia unul pe altul, punându-ne în vedere, în cel mai scurt timp, o adunare extraordinară, negreșit pentru substituerea vice-comitelui, pe care el a propus și speră ca ministrul să-l pună sub cercetarea disciplinară și să-l suspende.

Interesantul incident a decurs în modul următoriu:

Președintele: Vă rog să luați dela ordinea zilei obiectul acesta și să-l rezervați pentru procsima adunare generală extraordinară, care sper că se va convoca cel mult peste 8 zile, căci în cestiunea aceasta este divergență între mine și între dl vice-comite. Lucrul este nainteă ministrului și sunt sigur că în cel mai scurt timp se va rezolvî, deci să nu se aducă vr'un conclus, care eventual ar altera dispozițiunile mai înalte.

Cosma: Înțelegând din cuvintele dlui comite suprem, că între dênșul și dl vice-comite este divergență de păreri în privința acestei cestiuni, și că lucrul este la ministeriu pentru decideră, chiar pentru aceasta aflu necesară pertractarea obiectului, căci dacă se va dovedi că propunerea dlui vice-comite este în interesul administrațiunei comitatului, conclusul de astăzi poate să contribuie la rezolvirea corectă a cestiunei prin ministeriu.

Președintele: Repet domnilor, că în cel mai scurt timp se va convoca o adunare extraordinară, când apoi, dacă va fi de lipsă, se poate desbateră și această cestiune, căci este posibil ca cestiunea să se rezolve la ministeriu prin suspendarea vice-comitelui și punerea lui sub cercetare disciplinară. Eu sunt contra sistemisării a doi diurnisti la scaunul orfanal, căci nu este lipsă de ei.

Cosma: Și eu sum de părere că nu este lipsă de ei și în această privință am și o propunere.

Președintele: Să auzim propunerea!

Cosma: Nu o pot face, dacă nu se pune cestiunea la ordinea zilei.

Președintele: Așa dară să se cetească raportul vice-comitelui.

Se cetește.

Cosma: Cine cunoasce mulțimea afacerilor impuse scaunului orfanal prin art. 20 din 1877 trebuie să recunoască că pentru prelucrarea acestora nu pot fi de ajuns puterile aplicate la scaunul orfanal înainte de punerea în viață a numitei legi. Sciu și din praca mea ca avocat, că la scaunul orfanal merg lucrurile foarte împedecate din lipsa puterilor scripturistice, și în parte și de concept; cu toate acestea însă eu aflu destule puteri de lucru în biuroul comitatului, cari aplicate bine și la destinațiunea lor fac superfluă sistemisarea a doi diurnisti permanenti la scaunul orfanal.

Protonotariul onorariu și vice-notariul I. dl Szöcs Sándor, și cancelistul Finger Iósef sunt subtrași din servițiul comitatului, pentru care sunt salarisați, și contra legii și statutelor comitatului sunt aplicați în calitate necunoscută nouă în biuroul presidial al dlui comite suprem, de care nici în lege, nici în statut nu se face nici o amintire.

Ca să se suplinească lacuna provenită la concept prin depărtarea dlui vice-notariu I. Szöcs, s'a substras un cancelist dela chiamarea sa și s'a aplicat la concept.

Avem deci doi cancelisti subtrași dela chiamarea lor, cari aplicați conform legii pot îndeplini afacerile scripturistice la scaunul orfanal.

Din aceste consideranțe fac următoarea propunere:

„Considerând că după §§ 4. și 5. ai statutului comitatens și 59. Art. 42 1870 notarii municipiului sunt „referenții și actuarii” oficiului municipal, și numai actele „câpetate dela vice-comitele” sunt datori a le resolve, — ear cancelistii tot după acel statut comitatens, numai acele lucruri scripturistice sunt datori a le face, cari „li se incredințează din partea directorului de cancelarie;”

„considerând că cu abatere dela aceste legi și statute dl. vice-notariu I și protonotariu on. Szöcs Sándor și cancelistul Finger Iosefs'au subtras dela chiamarea lor legală și s'au aplicat în cancelaria comitelui suprem, neprevădută nici în lege nici în statute;

„considerând mai departe că spre suplinirea lacunei devenite în ramul de concept prin subtragerea de acolo a protonotariului on. Szöcs Sándor, se aplică de concipist un cancelist, care prin aceasta asemenea se subtrage dela destinațiunea sa;

„și considerând în fine, că în urma acestora, la scaunul orfanal, din lipsa puterilor suficiente, atât în ramul de concept, cât și în afacerile scripturistice, s'au îngrămădit o mulțime de restanțe:

„în loc de a se sistemisa două posturi de diurnisti permanenti, se îndrumă vice-comitele, ca în puterea dreptului și datorinței sale, să aplice pe dl vice-notariu I. și protonotariu on. Szöcs Sándor conform chiamării sale la ramul de concept al comitatului, ear' pe cancelistul aplicat de concipist și pe cancelistul Finger Iósef reținut în cancelaria comitelui suprem, să i dea la dispozițiunea președintelui sedriei orfanale.”

Președintele: Vedeți dnilor, că cestiunea are se ia dimensiuni mari, pentru cari nu este potrivit momentul present, deci repet rogarea ca să se ia dela ordinea zilei.

Klein: Pe mine de loc nu me alterează conflictul ce, precum vedem subversează între conducătorii comitatului, acesta e treaba Dlor, — dar propunerea dlui antevorbitoriu o consider de cu mult mai ponderoasă decât să o putem rezolvî numai după o auzire; deci pentruca aceea să se poată aprecia după ponderositatea ei, propun ca să se transpună la comitetul permanent cu îndrumarea ca studiându-o din toate punctele de vedere să raporteze asupra ei procsime adunări generale, fie cea ordinară, care încă nu poate fi departe sau extraordinară.

Cosma: Dacă on. adunare generală e de părere că are lipsă să se mai studieze cauza și prin comitetul permanent eu în interesul cauzei aderă la propunerea dlui antevorbitoriu.

Președintele: Așa dară nefind nimene în contra propunerii dlui Klein aceasta se dechiară de primită.

Cele lalte obiecte s'au rezolvit fără dezbateră conform propunerilor comitetului permanent, și adunarea s'a încheiat la 11 oare.

Dl comite suprem, când, după declararea dlui Cosma, că este de acord cu dênșul în privința nesubversării necesității de a se sistemiza posturi nouă de diurnisti — s'a grăbit a cere și a pune cestiunea la ordinea zilei, credem că nu s'a acceptat la aplicarea acelor mijloace, cari le-a propus dl Cosma; sântem convinși însă, că comitetul permanent, chiar și în cazul, dacă ar insista la

propunerea sa de mai nainte, de a sistemiza încă două posturi de diurnisti permanenti, nu poate decât să recomande spre primire propunerea dlui Cosma, căci aceasta nu intenționează alt ceva decât executarea legii în favoarea municipiului.

Sântem curioși cum se va limpedi situațiunea cu conflictul dintre comitele suprem și vice-comitele? carele nu putem crede să aibă isvorul numai în neînsemnatul incident, pentru doi diurnisti, reclamați de repetite ori prin conclusele adunărilor generale din trecut.

Cine scie unde va crepa!? ce felu de schimbări la față vom mai vedea în viața acestui municipiu datat cu lucruri anormale!? rap.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român”.

Sân-Giorz 17 Februarie. Onorate Domnule Redactor! Constituirea noului protopresbiterat al Treiscaunelor s'a pus în lucrare în sensul ordinăciunei Consistoriului archidiececan plen. Nr. 3818 și 3917/1881. Spre care scop ne am intrunit în 16 Faur st. v. în S. Sz. Giorz sub presidul Părintelui Adm. protopresbiterat Spiridon D i m i a n. După cuvântul de deschidere Păr. Adm. ppeac suspende ședința pe 15 minute spre a se consulta colegiul despre cei ce sânt a se alege membri în sinodul protopresbiterat. După alegere am mers la prânz la parochul local Alecsiu Popoviciu, unde ne invitase. În decursul prânzului dl Părinte Administrator ne spune simțământul de buna venire exprimat de un cetățan din Sân-giorz pre care enarându-l ni-a spus, că venind spre biserica română unde ne intrunisem, unu formă de domn dice cătră altul: „Ce plăcere ași avea eu a vedea barem 50 preoți români spândurați (ötven oláh papot felakasztva) Firesce pentru noi cei din săcuime nu facură mare impresiune cuvintele dlui Administrator, căci sântem dedați cu astfel de insulte. Nu ca să scăpăm de insulte, căci de acele nu vom scăpa până vom trăi între maghiari, dar din alte considerațiuni mai înalte, reședința scaunului protopopesc ar fi cu mult mai bine în Elöpatk. Ar fi foarte bine, dacă Măritul congres, respective Sinod archidiececan în privința aceasta ar cere consimțământul Sinodului protopresbiterat. X

Din Secuimea Treiscaunelor

17 Febr. Dle Redactor! Nu arareori se întemplă, nenorociri cășunate de elemente naturale într'o parte sau alta a țerei, prin grindină, ape și altele. Și cei ce au avut nenorocirea de a suporta nenorociri de aceste au fost compătimiți, ba au alergat întru ajutoriul lor, după puțină. Îmi vine a crede că anevoie s'ar pute escita, o astfel de compătimitire cătră acei nefericiți, cari nu elementele naturale le-au cășunat pagube și iau adus la sapă de lemn: ci aplicarea rea a legilor constituționale, de care ne bucurăm astăzi.

Ca să nu fiu prea molestătoriu prin o introducere mai lungă îmi permit a descrie un cas concret.

În Mikoujfal, în comitatul Treiscaunelor (Háromszék), locuitorii acestei comune înainte de anul 1848 erau întru toate tractați ca jobagi, făceau tot acele servicii și suportau tot acelea sarcini față cu proprietarii. Venind anul 1848 dênșii și vërșară sângele sub stindardul portat de Kossuth.

După anul revoluțiunei Micouifălenii rămân tot jobagi: căci au fost botezați de tacsalisti și mai pe urmă de coloniști (telepítvényesek). Așa acești nenorociți nu se putură bucura de ra-

zele libertății ci numai în suportarea sarcinilor Statului.

Dela anul 1853 necontentit au trebuit să se judece cu posesorii. Cam 43 familii vădând că procesele îndelungate le consuma bani fără nici un rezultat, au pășit la învoiala cu Contesa Rozalia Miko, ca proprietăreasă și au încheiat contract cu fiesce care oferinduse fiesce căruia, moșia ce o posedă, drept de pădurit de 2 ori pe săptămână până la segregarea pădurei și atunci fiesce care va primicâte 9 juguri de pădure și dreptul de pășunit pe întreg teritoriul ce l-au folosit până acum. Aceste contracte fură încheiate la anul 1862.

Îndată după încheierea contractelor creditorii contesei, cer dela judecătorii sistarea, de a plăti oamenii datoriile în mâna contesei până la terminarea procesului intentat de creditori, cari erau câtă frunză și earbă. Vine anul 1872 și contesa, sau mai bine dis căpăii densei, se încearcă a nimici prin judecatorie contractul încheiat cu beții oameni. Contractul însă rămâne în vigoare.

În anul 1876 într'o bună demineață, se anină un avis pe ușa cancelariei comunale: „că astăzi la 9 oare se va vinde prin licitație, datoria ce lor 43 familii rescumpărate. La oora citată sosese doi advocați și vreo doi domni, în frunte cu executorul și se vinde prin licitație cu 1200 fl. v. a. o datorie de 9000 fl. v. a. Datoria o cumperară cei doi advocați.

Bieții oameni la întâia provocare, care din ce au avut și-au plătit prețul rescumpărării, care figura dela 500 fl. — 300 fl. de persoană. Cei mai săraci fură dați în judecată, și judecătoria le-au executat ce au avut și au plătit datoria întregă cu spesele procesuale cu tot. Bieții oameni remaseră lipiți de seraci, dar cel puțin le-au ramas moșiile rescumpărate, aveau pădure și pășunit.

Dar lucrul nu este încă terminat.

Vine anul 1880 și se vinde prin altă licitație pădurea contesei Rozalia Miko cu 40 mii florini v. a. și o cumperă dl advocat din Cluj Ferenci (acum deputat dietal), pe seama dlui Korbuly Bogdan tot din Cluj. În scurt timp devine acest din urmă proprietariul pădurei, și pune păzitori de pădure din alt sat. Firesce prin o astfel de grijă prevaricațiile au ajuns la culme, căci nu numai săteni prevaricau, ci și din comunele vecine veneau în pădurea noastră.

Luni în 9 Februarie a. c. au venit doi advocați Ferenczi nu dela Cluj dar dela Budapesta. Scopul venirii l'am primit prin o publicație dela vice comitele că dela intrarea în posesiune a dlui Korbuly Bogdan nimeni nui este permis nici a intra în pădure, nici a pășuni. Acei ce ar cuteza a călca acest ordin vor fi pedepsiți ca prevaricanti. În aceeași zi sosese și dl Szolgăbirău, și începe cu pedepsirea prevaricatorilor luând de persoană dela 70 fl. v. a. — 20 fl. cel puțin. Soartea aceasta lovesce și pe cei rescumperați fiind și ei tratați de prevaricatori. S'au pedepsit cu totul 154 oameni.

Rescumperații sunt acum ca trăsniți din senin, dar lor la lovitura de moarte, li se spune li se dă mângăierea că n'au drept nici la pădurit, fiindcă în cărțile fundare n'au fost însemnate pretensiile lor. Advocatii lor cari le-au mâncat banii dic, că procesul îl pot câștiga față cu Miko Rozalia, dar față cu Korbuly nici odată. (Contesa Rozalia este cersitoare trăesece din mila altora în Debrețin).

Hotarul întreg nu produce atâtea bucate câte se consumă în comună pe lângă toate că aici nu se lasă ogor ci în tot anul locurile se seamănă — și jumătate hotarul este a

doi proprietari, firesce locurile cele mai bune. Ale singuraticilor sunt dealurile și rpele. Din aceste nu poate să se susțină o comună de preste 1,200 suflete. Isovarile de venit erau păduritul și economia de vite, din aceste plăteau darea și aruncul comună, căci comună nu este nimic prin urmare nici venit.

Eată dară comuna nimicită, nu prin elemente naturali, ci prin aplicarea rea a legilor. Seghedinul a fost inundat și lumea crede că este sters de pe fața pământului, dar locuitorii Seghedinului în comparația cu Mikoujfaleni n'au suferit nici pe jumătate, căci bani și multe obiecte prețioase și le-au putu scăpa, ear' isvoarele de venit nu li s'au secat într'un nimic. Ear' Mikoujfaleni de bani au fost despoiați, prin rescumperare și procese și mai pe urmă isvoarele de venit li s'au secat cu desevășire prin Sentința Înaltei curii reg.

Nu știu ce au fost locuitorii comunei acesteia, de ce categori s'au ținut, în timpul jobăgimei, fostau tacsalisti sau coloni (telepitvényerdi), dar acum știu că sub constituționalism sunt *Sărăcie lucie* (űres hurka és űres tarisnya.) pot să se folosească de remediul dreptului de cersit.

A. C.

Scrisori din Macedonia.

Correspondență particulară a „TELEGRAFULUI“

Monastir, Februarie 1882,

În repede mea trecere prin cele multe orașe și orașele ale Macedoniei, am putut să'mi formez convingerea că scoalele române sânt încă departe de a ajunge la starea dorită de toți Românii adevărați.

Pentru astăzi am să vă vorbesc puțin despre scoalele din Monastir.

După câte am aflat, se dice că entuziasmul Românilor de aci ar fi scăzut, grație relei chibșuște a institutorului român care n'a știut să profite de primul avânt al locuitorilor cari au îmbrățișat cu multă căldură drapelul național și au alergat ași da copii la școală.

Astăzi în școala comună nu sânt decât 20 de elevi și în gimnasiul din Bitolia clasa I 12 elevi și în clasa II 6, astfel că numărul tuturor elevilor este de 37-40.

Ar trebui ca tinerii cari să se prepar în București pentru cariera profesională să și dea bine seama de însemnata sarcină ce și ea, căci aci nu este vorba numai de o catedră pe care au să ocupe, aci nu este vorba de câteva oare pe cari au să le întrebunțeze pentru a învăța ca limba românească să fie cetită și scrisă.

Nu.

Este vorba de redescuperea unui popor și de infiltrarea în vinele Macedonenilor a unui sânge vificator și sănătos, care să dea unui întreg popor conștiința de sineși și să aprindă schintea electrică, stinsă încă de mult timp.

Tinerii cari vin din România, crescuiți și educați într'o atmosferă sănătoasă și la lumina soarelui libertății trebuie să știe că venind în Macedonia nu vor fi numai inștitutori de catedră ci apostoli ai redescuperei naționale.

Cu acest privilegiu trebuie să vă mai comunic, dle directore, că am auzit pe aci dicându-se că unii din tinerii Macedoneni cari urmează studii în București ar fi învățând la facultatea de drept, în loc să urmeze cursurile facultăților, de științe, literatură sau medicină, de unde ar putea câștiga un capital de cunoștințe, foarte potrivite cu misiunea pe care o vor avea acasă la deșii.

De sigur că acei tineri de și sunt puțin la număr au intențiunea de a rămâne în România Liberă, îndată după terminarea studiilor, de oare-ce viața din Macedonia li se pare prea aspră și prea ghimpoasă, față cu viața plină de plăceri a Bucureștilor unde vor putea trăi cu o muncă relativ mult mai mică mai ales ca viitori advocați.

Sunt sigur că d-lu ministru al instrucțiunii nu cunoaște aceste lucruri, d-lui care se interesează de mersul scoalelor din Macedonia, și că va opri cu o oară mai înainte o asemenea stare anormală, silind pe aceia cari trăiesc în București cu burse dela Stat, ca să urmeze cursuri cari vor putea aduce vre-un folos Macedoniei.

Aflăm iarăși că unii din profesorii dela gimnasi, toți tineri cu inima românească

și cu conștiință deplină a misiunii lor, au avut să suporte lupte foarte mari până a pute să puze mâna pe localul necesar, și totuși cesțiunea nu este rezolvată, de oare-ce autoritățile turcesci sunt prea indolente și lipsite de inteligență.

Speranța însă este că lucrul să va svârși cu bine și că deșteptarea începută va urma fără preget, până când un nou soare va luci de asupra Macedoniei și o nouă situațiune îi va fi creată.

Până atunci la lucru, cu patriotsim și cu prudență.

La revedere.

Pegas

Posta din urmă.

Un corespondent dela Viena al „Allg. Ztg“ din Augsburg spune că în contra dorinței bar. Io vfanovici L. M. C. operațiunile în Erțegovina vor trebui să se înceapă cât mai în grabă, cu toate ploile și bora. „Jertfele vor fi mai mari, dar trebuie — ca eventual se nu trebuie a se aduce și mai mari“, dice corespondentul; mai sânt și „considerațiuni de o politică mui înaltă“. — Așa dar timpul face presiune fiind că e scurt.

— Preste Berlin a sosit scirea la Budapesta, că ministrul president rusesc din Belgrad Persani la însărcinarea guvernului rusesc și-a dat toată silința să împedeze proclamarea regatului Serbiei dicind că nu este oportună, înse n'a fost spriginit de colegii săi.

— „Kölnische Ztg.“ spune că la gara din Petersburg, Scobelev a fost primit de vre-o cincideci de oficeri și vre o câteva sute de oameni. Când s'a arătat generalul, au început cu toții a striga „hurra“ și saluau cu căniurile. Mulțimea a năvălit asupra lui Scobelev și între strigăte a căror vuet creștea, fu îmbrățișat de mulți. „Huralele“ au încetat abia după ce trăsura s'a deparat cu Scobelev spre cetate. Afirmatiunea lui „Golos“ că Scobelev e antipatic la Ruși este o fătărie.

— Dela Petersburg se telegrafează că țarul a felicitat părechia regală sârbească prin legațiunea rusesească din Belgrad.

Varietăți.

* Marti dimineața am primit următoriu:

(Necrolog.) Plini de durere aducem la cunoștința trista scire, cum că iubitul nostru collog res. amic

Nicolae Marcu,

ascultător de drept la academia m. reg. din Sibiu,

a repausat în în 21 Februarie (5 Martie) la 3 oare p. m. în etate de 23 ani după un morb greu (tipus) de două săptămâni.

Rămășițele pământesci ale neuitatului defunct — speranța doioșilor săi părinți, model de modestia și de toți iubit — să vor petrece din spitalul civil în 23 Februarie (7 Martie) la 3 oare după ameați în cimiteriu din suburbii Iosefin, unde binecuvântându-se după ritul gr. or. se vor așeza spre repausul etern.

Ascultătorii de drept dela academia m. reg. din Sibiu.

La înmormântarea junelui repausat cu doi preoți, un diacon, cu corul compus din elevii institutului ped. teol. Andreian și musica civilă (colegii purtau facle), au luat parte afară de jalnicii părinți corpul profesorilor academici reg. ung. și un public număr de distins. La mormânt un profesor și un colegă, au rostit discursuri funebre. Fie'i țărina ușoară și memoria binecuvântată!

* (Necrolog.) Josif Crișan preot gr. or. în Boian, ca soț în numele seu al ficelor Victoria și Eugenia, al soarecui sale, resp. mamei Veronica Chețanovicu, și în numele tuturor rudeniilor: părinți, frați, surori, unchi și mătușe, cu inima sfășiată de durere anuncie trista scire despre moartea mult iubitei sale consoate *Veronica Crișan* născ *Chețanovicu*, carea după un morb îndelungat de plumăni, în etate de 32 ani, după o fericită căsătorie de 13 ani, cu cele sufletești împărțășită, în 14 Februarie a. c. v.

la 9 oare dimineața s'a mutat la cele eterne, lăsând pe ai sei în grele suspinuri. Rămășițele pământesci ale scumpei defuncte sau depus spre eternul repaus în 16/28 Februarie a. c. la 2 oare post-merid. în cimiteriu bisericice gr. or. din Boian.

* (Reuniunea sodalilor români din Sibiu) pe lângă un număr frumos de 43 sodali și maeștri și-a ținut Duminecă în 14 Februarie v. adunarea sa generală, alegânduși cu unanimitate de președinte pe Rvrd. D. Nicolae Cristea, ear' de vice-președinte pe dl Nicolau Simtion, conducătoriu de mașină. Membrii în comitet s'au ales cu aclamațiune dd. S. Balteș, pantofariu, G. Bogorin, cismariu, Fl. Crucea, croitor, D. Copăcean, pielariu. Membrii suplentați dd. St. Vladu, cismariu, I. Avrigian, cismariu, N. Bordea, aismariu, George Mera, pantofariu. Notariu Andreiu Balteș, tipograf; cashier Ioan Popa-Necșa, tipograf; controlor Nicolau Joandrea, tipograf; bibliotecariu Vasile Ardelean, măsariu.

* (Drum de fer între Paris și New-York). — A face drumul de la New-York la Paris cu calea ferată în cinci zile și jumătate, și drumul pe uscat să nu fie de cât o dată întrerupt prin o trecere de mare în timp de 2 oare, eată proiectul cel mai recent imaginat de inginerii americani. Linia plecând dela New-York străbate Canada, Nouă Georgie și Alaska până la capul printului de Galles, de unde călătorii vor fi transportați cu vaporul la capul de Est pe partea asiatică opusă strimtorii de Behring, și la o distanță de aproape 40 mile de estremitatea occidentală nordică a continentului american. Dela capul de Est drumul de fer proiectat ar ave să traverseze pe teritoriul rus până la încrucișarea cu răteaua drumurilor de fer siberiane, care corespund deja prin Moscova și Petersburg cu capitalele europene.

S'a făcut socoteală că distanța întră New-York și Paris ar putea fi făcută pe drumul acesta în 130 oare v. să se dică cu ceva mai puțin de cât cum este necesar ca să ajungă cineva dela New-York la San-Francisco, și transportul ar costa cam 750 ranci de persoană.

* (Meteorologic.) Preste tot se așteaptă timp cu soare, schimbat cu nuoreli și fără diferențe mari în temperatură.

Loterie.

Mercuri în 8 Martie n. 1882.

Sibiu: 66 82 47 25 79

Bursa de Viena și Pesta

Din 7 Martie 1882.

	Viena	B-pesta
Renta de aur	118.80	119.10
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung. .	89.30	84.25
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung. . . .	408.—	107.50
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung. .	94.75	—
Împrumutul drumurilor de fer ung.	31.50	132.—
Obligațiuni ung. de rescumperarea pământului	98.75	98.—
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	96.25	95.75
Obligațiuni urbariale temeșane .	96.50	98.50
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorțire	95.50	96.—
Obligațiuni urbariale transilvane.	97.—	97.—
Obligațiuni urbariale croato-slavonice	97.—	—
Obligațiuni ung. de rescumperarea decimeii de vin	73.35	97.—
Datorie de stat austriacă în hârtie	76.20	75.25
Datorie de stat în argint . . .	76.20	76.25
Renta de aur austriacă	93.95	93.50
Sorți de stat dela 1860	128.75	128.50
Ațiuni de bancă austro-ung. . .	818.—	818.—
Ațiuni de credit austr.	307.40	317.75
Ațiuni de bancă de credit ung.	314.50	315.15
Sorți unguresci cu premii	116.75	117.50
Sorți de regularizarea Tisei . . .	110.—	110.25
Scrisuri fonciari ale institutului „Albina“	—	—
Argint	—	—
Galbin	5.62	5.61
Na oleon	9.50 ¹⁰	9.51
100 marce nemțesci	58.75	58.65
London (pe polița de trei luni)	120.40	120.40